

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

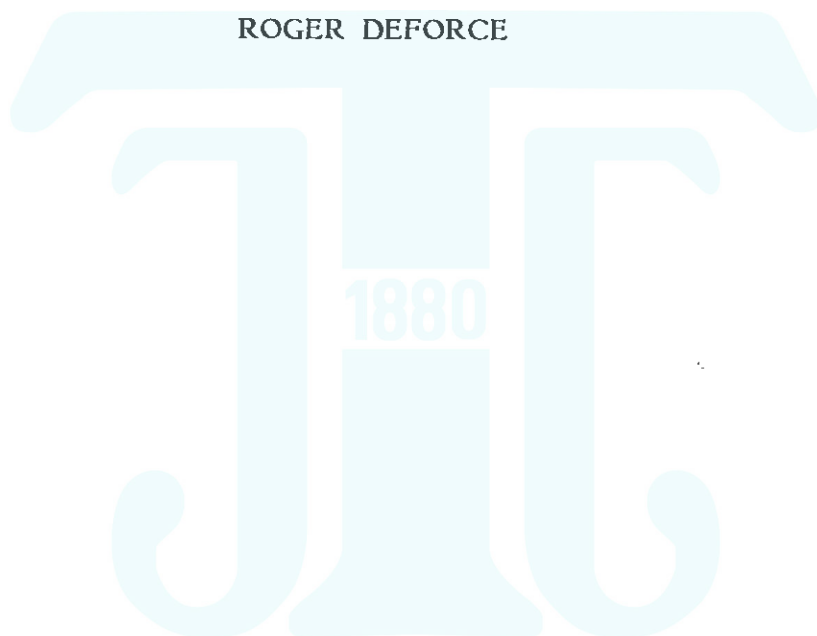
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE HORMO'S

door

ROGER DEFORCE

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1985

(N° 1509)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form, by any means, including mechanical, electronic, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

D E H O R M O ' S
=====

PERSONAGES :

MARTY : de eerste gemuteerde mens - HORMO
BEPPO : de clown
GRÜN : cirkusdirecteur
SMIRNOV : leider van "The flying Russians"
ALEXEI : zoon van Smirnov
NATASJA : dochter van Smirnov
MARCEL : messenwerper
HUGUETTE : partner van Marcel
MARINA : dochter van Marcel
LASERMAN : dokter
GRIJP : kommissaris
VADER VAN CLOWN
BOY : jongen, verantwoordelijk voor de belichting.

WOORD VOORAF

Het verhaal speelt zich af achter de coulissen van een cirkus. Rechts geeft een schuifgordijn toegang tot de piste, daarboven wordt een railing gesuggereerd, waarop enkele spotlichten naar de piste gericht staan. Een ladder of loopplank achter de scène laat de lichtjongen toe de lichten bij te regelen. Links van de scène staat een schminktafel met grote spiegel. Een draaibaar wandspotje belicht de spiegel. Er staat een grote houten koffer. Verder een kooi, met erboven een spotlicht, de schakelaar ervan is vanuit de kooi niet te bereiken, een schuifgordijn kan de kooi wegstoppen.

Op het einde van het stuk hebben de personages een mutatie ondergaan, zodat zij er allemaal vrij identiek uitzien, de ogen en de mond worden sterk vergroot en geaccentueerd, zoals bij de clown. Deze mutatie moet geleidelijk aan gebeuren : telkens in de loop van het 2° en 3° bedrijf een personage de scène verlaat, worden de ogen en de mond wat groter gemaakt, zodat in het 3° bedrijf de "hormonisatie" compleet is.

+++

SCENE 1 : HUGUETTE - MARCEL - SMIRNOW - BEPPO

(Het decor zoals in de inleiding beschreven : het schuifgordijn van de kooi is gesloten, spotlicht boven de kooi brandt niet. Naderende stemmen van Huguette en Marcel, die discussiëren...)

HUGUETTE : (jonge vrouw, in een geel glitterpakje gekleed) Nee, nee ! Ik doe het niet meer zeg ik je ! Dat is nu reeds de tweede keer. Zoek maar 'n andere partner !

MARCEL : (messenwerper, van Franse afkomst, spreekt met Frans accent) Ik wil geen andere partner... Ik wil jou, Huguette... toi seule ! Jij alleen ! Laat me niet alleen, chérie !

HUGUETTE : (wrijft over arm, en kijkt er angstig naar) Ik moet gek zijn om voor jou als schietschijf te blijven spelen. Straks tref je nog raak zoals met...

MARCEL : (legt hand op haar mond) Niet zeggen, Huguette ! Dat brengt... malheur.

HUGUETTE : Dan moet er de laatste tijd nogal geroddeld zijn, vrees ik. (zachter) Het wordt tijd dat je de ogen opent, Marcel.

MARCEL : (geprikkeld, en ongerust) Wat bedoel jij ? Mijn ogen zijn heel open ! Mijn ogen mankeert niets ! Waarom zeg jij dat ?

HUGUETTE : Ik bedoel, kap ermee ! Hou ermee op ! Je hebt je tijd gehad ! Tu es fini ! Fini, comprends-tu ?

MARCEL : Moi, fini ? ! Ik ben "le grand Marcel", de grootste messenwerper van mijn generatie. Ik was dé attractie van het circus.

HUGUETTE : Je hebt gelijk.

MARCEL : N'est-ce pas ?

HUGUETTE : Je WAS ! Nu ben je alleen nog goed om vogelpik te spelen op 'n reuzebord... Maar niet meer met mij !

MARCEL : Maar... zonder jou ben ik niets ! JIJ bent de attraction.

HUGUETTE : Maar jij krijgt het applaus... (toont haar arm) Kijk wat ik ervan krijg.

MARCEL : Pauvre chérie... heb jij het vlees van een kip ?

HUGUETTE : (schudt glimlachend het hoofd) Kippevel, stommeling... Ik heb schrik Marcel, omdat jij bang bent.

MARCEL : Ik... ik heb geen bang.

HUGUETTE : Toch wel, Marcel... Je bent dezelfde niet meer sinds... (schrikreactie van Marcel)... je sais. Maar ik wil hetzelfde lot niet ondergaan.

MARCEL : Ik was niet schuldig. Jij weet het.

HUGUETTE : Denk je ? Ik vraag het me soms af of je niet met opzet...

MARCEL : Tais-toi ! Het was een ongeluk !

HUGUETTE : (zachter) In jouw stiel kan je je geen ongeluk permitteren, Marcel.

MARCEL : (zit met hoofd in handen) Je moet in me geloven, Huguette. Ik ben niet... fini.

HUGUETTE : Laten we ermee ophouden, nù, voor het te laat is !

MARCEL : Ik kan niet... Waar naartoe ? Ik heb geen geld.

HUGUETTE : Ah, nee ! Zeg niet dat het weer hetzelfde liedje is ! (Marcel knikt) Dat neem ik niet. Jullie moeten blok vormen, allemaal samen, dan geeft hij wel toe.

MARCEL : Het zijn slechte tijden voor het circus. Vroeger...

HUGUETTE : Hou op ! Dat smoesje hebben we al te vaak gehoord. Jullie laten jullie allemaal in de doeken leggen.

MARCEL : We kunnen blij zijn dat wij hebben werk, zegt hij.

HUGUETTE : En dat slikken jullie allemaal ! Oh, mannen ! (wil kwaad weggaan; bemerkt plots Smirnov, de leider van de trapezisten (The flying Russians", een nors uitziend man, die aan de fles zit...))

SMIRNOV : Oh, de tortelduifjes... Laat ik je niet storen, hoor ! (neemt Huguette bij schouder) Scheelt er iets, ma poule ?

HUGUETTE : (duwt hem kwaad weg) Laat me door, jij vodkazuiper.

SMIRNOV : (grinikend tot Marcel, die teneergeslagen blijft en zich de ogen uitwijft) "Le grand Marcel"! Heeft zij je klein gekregen, ja ? Trek het je niet aan, mon petit. (gaat naast Marcel zitten) Vrouwenverdriet en oostenwind duren geen drie dagen.

HUGUETTE : (is bij de kooi gaan staan) Bij jouw vrouw duurt het anders lang, hoor ! Hoe lang is ze nu al weg ? Zes maanden ? Bij hàar blijft de barometer op standvastig staan, nietwaar ? Nù, waarom zou ze terugkeren naar ons rotklimaat als ginder de zon altijd schijnt ? (begint spottend te zingen) Cia, ciao, bambino. Te voglio bene...)

SMIRNOV : (woedend recht) Stop ! Stop !

HUGUETTE : Hou je niet van Italiaanse liedjes ? Ze zijn anders wel in de mode. (zingt) Arrivederci, Roma.

SMIRNOV : (drukt oren toe, en wiegt heen en weer, al kreunend) Minouchka...

HUGUETTE : (getroffen) Je hebt het nog niet verteerd, nietwaar ?

(Smirnov haalt uit achterzak 'n plat flesje en neemt gulzig een slok) Maar dat is geen digestief ! (neemt kordaat fles uit zijn handen) Je moet aan de kinderen denken ! Je hebt 'n grote verantwoordelijkheid daarboven !

SMIRNOV : (droevig) Natasja doet het niet graag... Begrijp je dat ? Een Smirnov die niet van de trapeze houdt !

HUGUETTE : Je moet haar wat tijd gunnen. Je neemt niet zo snel iemands plaats in.

SMIRNOV : (bitter) Je neemt nooit iemands plaats in !

HUGUETTE : (treurig, kijkt naar Marcel) Ik weet het... (kijkt naar kooi) Wat zou hierin zitten ?

MARCEL : Als dit is... de laatste koop van de directeur, dan zal het wel niet veel betekenen.

(Huguette tilt schuif gordijn wat op, slaakt kleine gil, en doet gordijn weer dicht) Wat is er ?

HUGUETTE : Je raadt het nooit !

SMIRNOV : (spottend) Muizen ?

HUGUETTE : Er zit 'n man in !

MARCEL : (recht) Un homme ?

HUGUETTE : (schuift gordijn helemaal weg) Kijk zelf ! (in de hoek van de kooi zit een man, helemaal ineengedrongen, met een wijde kap over het hoofd, beweegloos...)

MARCEL : Parbleu ! (tot bij kooi, staart man hoofdschuddend aan en wrijft zich de ogen uit)

SMIRNOV : (spottend) Ken je hem ?

MARCEL : Waarom ?

SMIRNOV : Je schijnt het je erg aan te trekken... (wijst op tranen in de ogen)

MARCEL : (schouderophalend) Ogen doen pijn... Wie is dat ?

HUGUETTE : Misschien 'n dronkaard die hier zijn roes komt uitslapen? (probeert deur te openen) De deur is op slot. Hoe is hij dan binnengerakt ?

MARCEL : Hij slaapt ? (probeert doorheen de tralies de man aan te raken) Oehoe ! Meêeeer !?

SMIRNOV : Geen reactie. Die man is stomdronken.

HUGUETTE : Of gedrogeerd. Ik denk dat... Stil, daar komt iemand. (schuift haastig gordijn toe, Marcel gaat terug zitten, Smirnov begint nonchalant met enkele opwarmingsoefeningen. Beppo op, gekleed

in clownspak : basiskleur rood, met rode sjaal en rood bolhoedje, hij is half geschminkt en loopt naar schminktafel...)

SMIRNOV : Oh, jij bent het.

BEPPO : (begint gezicht wat bij te schminken) Als je de tsaar zelf verwachtte, dan moet ik je teleurstellen, Smirnov. (tot Marcel) Mon vieux, je t'ai fais peur sans mon nez ? (zet zijn clownsneus op) Dat is beter ! Zo kan ik weer onder de mensen komen... (trekt paar grimassen in de spiegel)

HUGUETTE : Weet jij wat hier insteekt ? (wijst op kooi)

BEPPO : De grote steppenwolf ?

SMIRNOV : Hou je mond, jij spaghettivreter !

BEPPO : Dan kan ik je moeilijk antwoorden!

SMIRNOV : Als je niet ophoudt met ons voor de gek te houden, dan sla ik je neus plat, hoor je ?

BEPPO : (neemt clownsneus vast en trekt aan elastiekje) Welke van de twee ? (spottend tot Smirnov) Dat kunnen jullie niet, hé ? (Neemt neus af en toont die aan Smirnov) Dat hebben wij, clowns, voor op jullie andere artiesten : wat je ons ook onder de neus wrijft, het deert ons niet ! (met zijn mouw poetst hij de onderkant van zijn valse neus proper) Zo ! Dat is opnieuw proper ! (zet neus op) (tot Hugurette) Welk beestje zit daarin ?

HUGUETTE : Kijk zelf ! (schuift gordijn weg)

BEPPO : (met belangstelling naar de man kijkend, dan naar Smirnov) Heb jij 'n broer ? (Smirnov doet 'n woedende uitval, Marcel houdt hem tegen)

MARCEL : Maar Smirnov,... zie je niet, hij spot zich met jou ?

SMIRNOV : Ik laat me door zo'n snotneus niet belachelijk maken.

BEPPO : (neemt clownsneus af en reikt ze Smirnov aan) Misschien kan déze neus je aan het lachen brengen ? Gegarandeerd zonder snot !

SMIRNOV : Ze moesten jou in zo'n kooi stoppen, met 'n opschrift erboven : "Koning van de slappe lach". (lach gemaakt) Hahaha !

BEPPO : Ja, 't zijn slappe tijden als zelfs 'n droogstoppel zich 'n lolbroek waant.

MARCEL : Hij heeft gelijk, Smirnov.

SMIRNOV : Durf jij mij vergelijken met die smoelentrekker ?

MARCEL : Ik wil zeggen : waarom ruziemaken ? Ons cirkus gaat kapot ! Failliet ! Ruziemaken helpt ons... (breekt zin af en kijkt vragend)

SMIRNOV : Ah ? Als dat waar is, dan moesten wij de rijkste artiesten ter wereld zijn.

MARCEL : Neen, ik wil zeggen... (maakt handbeweging naar de grond en kijkt vragend naar Beppo)

BEPPO : (imiteert Marcel's beweging naar grond spottend, interpreteert Marcel's handbeweging naar de grond als een bevel om te komen, speelt komedie) Ik ? (gaat voor Marcel staan en kijkt hem smekend in de ogen) Willen we eens lekker ruziemaken, Marcel ? Als dat ons kan helpen ?

MARCEL : (protesteert) Ik wil zeggen : ruziemaken helpt ons ... (wanhopige beweging naar de grond) ... naar de grond !

BEPPO : Jammer ! Ik had je graag geholpen... (wordt ernstig, kijkt naar kooi) Ik vraag me af hoe die ons zou kunnen helpen...

SMIRNOV : Het moet erg zijn met de financiën als de boss tot zoiets zijn toevlucht moet nemen.

HUGUETTE : Jullie zijn allemaal slapjanussen ! Als er geen geld op tafel komt, moet je maar staken !

BEPPO : Als wij staken komt er geen publiek, en zonder publiek komt er geen geld binnen, en als er geen geld binnenkomt ? Juist !

SMIRNOV : Laat me lachen ! Er is geld genoeg, maar 't zit niet op de juiste plaats !

BEPPO : Als de put droog staat, kan je geen water meer scheppen.

SMIRNOV : Maar de big boss heeft geen last van een droge keel.

HUGUETTE : (spottend) Daarin staat hij niet alleen !

MARCEL : (kan moeilijk volgen wanneer de anderen snel praten) Niet ruziemaken, Huguette. Kom, we gaan...

BEPPO : (wijst naar kooi) Wacht ! Hij wordt wakker ! (In de kooi maakt de man enkele trage bewegingen, hij kreunt en tast onbeholpen naar zijn hoofd, iedereen gaat benieuwd rond kooi staan)

HUGUETTE : Waarom zou hij 'n kap over zijn hoofd hebben ?

SMIRNOV : (tot Beppo) Om jouw lelijke snuit niet te zien.

BEPPO : Ofwel heeft hij 'n kater !?

SMIRNOV : Denkt de boss echt dat hij dàarmee volk zal lokken ?

HUGUETTE : Ik vind het toch maar eng, 'n mens zo maar in 'n kooi stoppen.

SCENE 2 : MARCEL - HUGUETTE - SMIRNOV - BEPPO - GRÜN (direkteur)

GRÜN : (beetje verwaand type) Ha ! Jullie hebben onze nieuwe attrac-

tie reeds gezien, bemerk ik. (gaat naar Huguette, en legt hand op haar schouders, duwt haar tot dicht bij de kooi, vleierend)
Wat denk je van onze laatste aanwinst, Marcel ?

MARCEL : (kijkt hem koel aan, terwijl Huguette zich zacht loswringt) Wie bedoel je ? (tot Huguette) Kom, we gaan. (wil haar zacht meeduwen)

GRÜN : Geen interesse, Marcel ?

MARCEL : (wil weggaan) Jij misbruikt macht... Huguette is van mij !

GRÜN : Tot een ander kippetje komt, nietwaar ? (sarcastisch tot Huguette) Geen schrik dat er opnieuw een klein ongelukje gebeurt ?

HUGUETTE : Je bent gemeen !

MARCEL : (dreigend op Grün af) Ta gueule !

BEPPO : (stelt zich tussen beiden, probeert met grimassen Marcel te bedaren) Vergeet niet wat je gezegd hebt, Marcel ! (wijst naar de grond)

MARCEL : Laat me door !

BEPPO : (heftige gebaren) Ruzie !... In de grond !

MARCEL : Je hebt gelijk... (laat dreigende houding varen en wil weggaan)

GRÜN : (scherp) Jij blijft hier !

(Marcel blijft nukkig staan, met rug naar de anderen, Huguette erbij; probeert hem te troosten, neemt sleutel en opent de kooi)

SMIRNOV : (onderdanig) Kan ik je helpen, boss ?

BEPPO : Je kan misschien zijn slippers dragen ?

GRÜN : Hou jij maar je kwebbel, Beppo, want hier komt een kwalijke concurrent voor jou ! (trots) Opent jullie ogen. Hier is hij : Marty, de legendarische disc-jockey ! De man die nooit het zonlicht zag of zijn buurman hoorde praten ! Aanschouw de eerste gemuteerde mens ! (duwt de man recht op tegen de tralies, en trekt hem pathetisch de kap van het hoofd. De man heeft een grote, scherpe neus en grote ogen. In één oor, dat ook abnormaal groot is, is een koptelefoon verwerkt; hij is extravagant gekleed, met rood als hoofdkleur. Hij wiegt zachtjes op de maat van de muziek)

SMIRNOV : Bij Raspoetin ! Je moet dat zien ! (tot Beppo) Je kijkt daarvan op, niet ?

MARCEL : Mon Dieu ! Wat is hij lelijk !

HUGUETTE : Het is géén zicht. (draait het hoofd weg)

GRÜN : (trionferend) Prachtig, hé ? Steek eens een handje toe.

(Smirnov haast zich in de kooi bij Grún, samen trekken ze Marty recht en helpen hem uit de kooi, hij wordt in het midden van de scène geëttaleerd.)

HUGUETTE : Is hij niet gevaarlijk ?

GRÚN : Nu niet... Hij heeft 'n paar kalmeringspillen gekregen...
Wat zeg je ervan ?

MARCEL : Horrible...

SMIRNOV : (grijnzend tot Beppo) Het zou je vader kunnen zijn !
(lacht sarcastisch)

HUGUETTE : Is dat echt "the Mighty Marty" ?

GRÚN : Ongelooflijk, nietwaar ?

HUGUETTE : (wijst op Marty's neus) Is dat echt ?

GRÚN : Tuurlijk ! Denk je dat ik mijn laatste cent zou uitgeven voor iemand met 'n nepneus en oor ? (kijkt naar Beppo, die zich wat op afstand houdt) Eén exemplaar is meer dan voldoende ! (tot Huguette) Vooruit, betast hem eens ! Je bent toch niet bang ?

HUGUETTE : (steekt voorzichtig hand uit naar Marty's neus, aarzelt, en legt dan vingers op de neus, lacht gegeneerd) Hij is warm ! Het is echt zijn neus ! (tot Marcel) Voel eens ?

MARCEL : (aarzelt eerst, en betast dan lichtjes Marty's oor, hij trekt haastig hand terug als Marty met hoofd schudt) Mon Dieu !

SMIRNOV : (duwt Marcel achteruit en nijpt Marty geniepig in het oor, deze gilt en begint heftig met het hoofd te schudden, Smirnov triomferend tot Grún) Hij reageert !

GRÚN : Wat dacht je ? (tot Beppo, die zich wat op de achtergrond houdt en eerder triestig toekijkt) Wel ? Wat zeg je ervan ? Je mag ook 's knijpen, hoor ? Of ben je bang ?

BEPPO : Ja... maar niet voor hem ! Voor jullie ! (windt zich op) Dat is geen karnavalszot, maar 'n mens ! Met zo'n dingen lach je niet !

SMIRNOV : Nu begrijp ik waarom de mensen zo moeilijk lachen als jij in de piste bent !

BEPPO : (neemt neus af, en kijkt er wat triestig naar, eerder tot zichzelf) Ik denk dat ik iets anders zal moeten zoeken. (gooit neus op grond)

GRÚN : Raap dat op ! Zo lang ik directeur ben, draag jij die clownsneus, begrepen ?

(Beppo raapt onwillig neus op en slentert traag in richting van

kooi, achter de rug van de anderen die opnieuw volledig door Marty in beslag genomen worden. Beppo gaat in kooi, hurkt tegen de wand en zet traag zijn neus op... Hij blijft stil de anderen bekijken...)

HUGUETTE : Is hij echt dé Marty ? Wat is er mee gebeurd ?

GRÜN : Dat is een vreemde geschiedenis... (tot Smirnov) Je weet dat Marty de top disc-jockey was van onze tijd ? (Smirnov haalt schouders op)

HUGUETTE : Hij was SUPER, nietwaar Marcel ?

MARCEL : Dat is niets voor mij, al dat lawaai en dat licht... ces lasers. Ik had altijd pijn in de ogen.

GRÜN : Marty was een soort van laser-junkie. Hij kon niet zonder : overdag experimenteerde hij met allerlei nieuwe gadgets, die hij dan 's nachts op de party gebruikte. Ik geloof niet dat hij de laatste tien jaren éénmaal het normale zonlicht heeft gezien.

SMIRNOV : Ik begrijp niet hoe je met zo'n neus succes kan hebben !

HUGUETTE : Zijn neus was normaal !

SMIRNOV : Je zal toch niet beweren dat hij op 'n bepaalde dag opstond met die banaan, zeker ?

(Marty begint meer te reageren)

GRÜN : Natuurlijk niet ! Alhoewel... In een paar weken was het gebeurd. Op 'n bepaalde avond presenteerde hij zijn show met 'n lange neus. Eerst dacht men aan 'n grapje, Marty had wel meer gekke dingen uitgehaald... Maar ook de volgende dagen bleef hij die neus dragen. En hij werd agressief, op 'n avond legde hij plots de muziek stil en begon de mensen uit te schelden voor platneuzen !

MARCEL : (tot Huguette) Wat is dat ? (Huguette mimeert het)

GRÜN : Dat was er natuurlijk te veel aan... Hij werd snel van het podium gesleurd en onderzocht. Eerst dacht men dat hij onder de drugs zat...

SMIRNOV : En ?...

GRÜN : Geen drugs ! Maar toen men z'n karnavalsneus afnam, zag men dit ! (wijst op Marty's neus) Daarom droeg hij 'n valse neus, hij probeerde zijn eigen groeiende snuiter te kamoufleren. (bekijkt Marty kritisch) Kom, we stoppen hem opnieuw in de kooi. (Smirnov en Grün duwen Marty in de richting van de kooi.)

SMIRNOV : (bemerkt Beppo in kooi) Oh ! Je hebt eindelijk 'n thuis gevonden, zie ik ! Wacht, bij jou schijnt de zon altijd, niet ? (wil spotlicht boven de kooi aansteken)

GRÜN : (paniekerig) Neen ! Blijf daaraf !

SMIRNOV : Mag ik onze grollemaker niet even in het zonnetje zetten ? Hij heeft heimwee !

GRÜN : Wat doe je : je mag kiezen ! Bij deze daar of bij ons ?

BEPPO : (treurig) (bekijkt Marty en de anderen kritisch) Je maakt het me niet gemakkelijk... (terwijl hij plaats maakt voor Marty) Scusi, amico.

SMIRNOV : Goed gezien, jouw amico zit in de amico !

BEPPO : (tot Marty die hem droevig aanstaart) Trek het je niet aan, Marty. Het vat kan maar geven wat erin steekt ...

SMIRNOV : (tot directeur) Doe me 'n plezier. Sluit ze samen op.

GRÜN : Dat kan niet. Eén is 'n trekpleister, twee 'n banaliteit.

BEPPO : Zijn plaats is in het ziekenhuis, niet in 'n cirkus !

GRÜN : Daar komt hij uit ! Maar het werd de dokters te gortig.

BEPPO : Hoezo ? Hij moet toch uitstekend experimenteermateriaal voor hen geweest zijn ?

GRÜN : Hij was geen gemakkelijke klant. Ze hebben er een hele kluiif aan gehad.

BEPPO : Ja, het is hem aan te zien dat ze hem tot op het bot hebben onderzocht. Ze hebben hem helemaal platgespoten.

GRÜN : Ze moesten wel... Wacht... je zal het onmiddellijk begrijpen ! (duwt Beppo uit kooi en doet deur op slot)

BEPPO : In die toestand zal hij niet weglopen, vrees ik.

GRÜN : Nù mag je het spotlicht aansteken. Let goed op wat er nu gebeurt. (Smirnov steekt spotlicht boven kooi aan, van zodra licht op Marty valt, ondergaat hij verandering, hij tilt hoofd op in richting van lichten en voelt met heel zijn lichaam de behaaglijke warmte, hij wordt steeds levendiger, fleurt helemaal op en wordt inderdaad agressiever)

MARTY : (schreeuwt) Laat me eruit ! Laat me eruit, zeg ik ! (schudt tralies)

SMIRNOV : Vreemde snuiters zoals jij moeten achter de tralies... Hihi, koddig, hé ? (komt wat dichterbij kooi, plots grijpt Marty hem door de tralies vast en trekt hem tegen de tralies, Smirnov gilt) Laat me los ! Help me ! (Directeur doet spotlicht uit, onmiddellijk worden de bewegingen van Marty stiller, ook stem zachter, sterft als het ware uit)

MARTY : Laat me eruit... (zacht, voor zichzelf uitstarend) Laat me... asjeblief...

SMIRNOV : (los) Heb je dat gezien ? Zie je wel dat zo iemand gevaarlijk is ? (tot Grün) Krijgt hij die aanvallen vaak ?

GRÜN : Telkens hij door 'n felle lichtbron beschenen wordt. Gewoon daglicht is als de nacht voor hem, dan wordt hij kalm en slaperig. (kijkt op uurwerk) Ik moet weg... Straks komt Dr. Laserman met zijn dossier.

HUGUETTE : Hoe is hij eigenlijk hier beland ?

GRÜN : (uit de hoogte) Relaties, mijn beste. Dr. Laserman is nog een oude bekende van mijn vader. (tot Beppo) En welk nut heeft zo iemand in één of andere instelling ? Hiér is hij iemand... en hij heeft een taak : de mensen amuseren !

BEPPO : (kwaad) Amuseren ? Omdat hij anders is ?!

GRÜN : Je doet net hetzelfde voor je optreden !

BEPPO : (hoofdschuddend) Ongelooflijk...

MARCEL : (heeft last van loop-oog) Wanneer komt die dokter ? Oog schreit.

GRÜN : Die kan elk ogenblik komen... (tot Smirnov) Vergeet je nummer niet. (kijkt in richting van piste) Ik heb de indruk dat Natasja en Alexei stilgevallen zijn.

SMIRNOV : Je kan de kinderen niet zonder toezicht achterlaten... Geen greintje verantwoordelijkheidsgevoel. (mopperend af)

GRÜN : (tot Marcel) Ik stuur je die dokter Laserman wel even. (af)

MARCEL : Ik ga mee. (volgt directeur, tot Huguette) Jij komt ? (Huguette tot bij Marcel, die zijn hand op haar arm legt, samen volgen ze de directeur Grün)

SCENE 3 : BEPPO - MARTY

(Beppo bekijkt wat spottend hoe laatst genoemden weggaan, als ze weg zijn richt hij zich van op afstand tot Marty, imiteert Marcel's stem en houding)

BEPPO : Jij komt ? (doet enkele gekke stappen, dan kwasi verwonderd tot Marty) Jij niet komt ? (stapje dichterbij kooi) Jij kwaad op Beppo ? (nog wat dichterbij, nog altijd op spottende toon) Waarom trek jij zo'n vreemd gezicht ? (Marty zit hem treurig aan te kijken, Beppo gaat op hurken voor Marty zitten, beide gezichten worden slechts door tralies gescheiden, Beppo trekt clownsnus met elastiekje van zijn gezicht en groet op die manier Marty.)

Hei, broeder ! (hoofdschuddend) O.L.Heer heeft toch rare kost-gangers. Ja, dat komt ervan te veel je neus in andermans zaken te steken. (Marty schudt het hoofd) Toch wel ! (beetje plechtig) In Gods zaken ! Foei ! Tien jaar onder kunstlicht leven ! De wereld werd door God geschapen met de zon en de sterren als lichtbron. Indien je als mens met het zonlicht wil concurreren, dan schend je vroeg of laat je gezicht ! (Marty kruipt wat dichterbij Beppo en huivert, Beppo medelijdend) Heb je 't koud ? (Marty knikt, Beppo draagt rode sjaal rond lenden, hij doet die af en legt hem doorheen de tralies rond Marty's schouders, Marty grijpt plots Beppo's hand) Oh, je wilt mijn vriendje zijn ? (steekt ook zijn andere hand doorheen de tralies) "Ik heb er nog een... Waarom zou je bang zijn voor mij ? Ik ben ook maar zo'n rare speksnijder... Dat vinden de anderen tenminste..." (Marty duwt Beppo's uitgestoken hand terug) "O.K., je bent een beetje éénhandig, zie ik... Wat doen we nu ? Eindje wandelen, handje in handje ? Neen ? Je hebt gelijk, laten we rustig blijven zitten. Waar zouden we heen moeten ? Niemand verwacht ons..."

MARTY : (heft langzaam hoofd op en kijkt in richting van spotlicht, probeert moeizaam te spreken) Koud... asjeblief... licht...

BEPPPO : (medelijdend) Wat scheelt eraan ? (Marty wijst traag en beverig naar licht) Wil je dat ik licht maak ? (Marty knikt traag) Dan zal je eerst mijn polleke moeten loslaten ! (Marty doet het) Maar... geen kabaal maken, anders krijg ik op mijn donder ! Be-loofd ? (Marty knikt) (Beppo kijkt even of er niemand komt) Niemand ! Vooruit dan maar ! Misschien brengt dit wat licht in de zaak ! (Beppo draait lichtknop om, het licht valt op Marty die langzaam opleeft, met welbehagen richt hij gezicht naar licht en huivert... (Beppo staat het glimlachend te bekijken, hij imiteert het zalige gevoel van Marty) Ik heb er zelf deugd van ! (gaat dicht bij kooi staan en richt ook gezicht naar lichtspot, maar het licht verblindt hem, brengt hand beschermend voor ogen) Mama ! Hoe kan jij zo in dat licht staren ?

MARTY : (helemaal zichzelf geworden, zucht van welbehagen) Je gewent eraan. (draait gezicht naar Beppo, kijkt hem dankbaar aan) Dank je !

BEPPPO : (kijkt hem hoofdschuddend aan) Je hebt verdorie net katogen. Kan ik geloven dat je in die lamp kan staren zonder te knipperen, je spleetjes zijn dicht. (Marty is tot bij deur van kooi gekomen en

wriemelt aan slot, Beppo beetje kwaad) Maar de mijne niet, hoor !

MARTY : Ik wil hier niet blijven !

BEPPPO : (kijkt kritisch naar kooi) Tja, dààr kan ik in komen !

MARTY : (begerig) Heb je de sleutel ?

BEPPPO : Neen.

MARTY : Hoe kom je dan hierin ?

BEPPPO : Ik kom dààr niet in.

MARTY : Maar je zei dat je erin kon komen.

BEPPPO : Ja.

MARTY : Wel ?

BEPPPO : Je begrijpt me verkeerd.

MARTY : Ik begrijp het niet... (opnieuw treuriger) Wat heb ik misdaan ?

BEPPPO : Je hebt hen 'n neus gezet. Daar houden ze niet van.

MARTY : Ik was mezelf niet.

BEPPPO : En nu ? (wijst op Marty's gezicht) Ben je nu jezelf ?

MARTY : (wrijft op neus en langs oor) Doet dit er iets toe ? Ik ben wie ik ben.

BEPPPO : (ernstig) Heel juist... en al de rest is schijn.

MARTY : Lach je nu met mij ?

BEPPPO : Hou zou ik ? Wie lacht nu graag met zichzelf ? (ernstiger) De mensen worden niet graag in hun hemd gezet. Ze willen niet met hun neus op de realiteit gedrukt worden... niet rechtstreeks tenminste. Ze hebben schrik om zich te zien zoals ze werkelijk zijn. Daarom zetten wij een valse neus op en trekken 'n clownspak aan. Dàan zijn we anders... en wie anders is wordt uitgelachen, zoals ik... of uitgestoten, zoals jij !

MARTY : Maar ik heb daar toch geen schuld aan ?

BEPPPO : We hebben er allemaal schuld aan...

MARTY : (heeft het gezellig warm gekregen, neemt sjaal af en legt die achteloos op tralies, gaat mediterend zitten, gezicht naar lamp gewend) DIT was mijn leven. Licht ! En Muziek ! Heb je mijn show nooit gezien ? Een echt laser-festijn ! En IK was de regisseur. Ik was alles ! Zonder mij verzonken ze allemaal in het niets... de duisternis, het zwarte gat ! IK gaf hen leven !

BEPPPO : (hoofdschuddend) En het leven gaat door. Alleen worden de knoppen niet meer door jou bediend. (hoort gerucht, loopt naar schakelaar en doet licht uit, treurig tot Marty) Nu zit JIJ in het zwarte gat...